

РЕШЕНИЕ

№ 18647

гр. София, 02.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11754** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) вр. чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. И. П., депозирана чрез адв. Ц. И. срещу Решение № 4420 от 08.10.2024 г. по НАХД № 11805/2024 г., НО, 99-и състав на Софийски районен съд (СРС).
С оспореното решение е изменено Наказателно постановление (НП) № 8753 от 18.07.2024 г., издадено от началника отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), с което на А. И. П., на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, предл. първо от ЗДвП, е наложено административно наказание Глоба в размер на 800 (осемстотин) лева, за извършено нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) вр. с чл. 5, ал. 1, т. 3, б. „д“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като на основание чл. 27 от ЗАНН, е намален размера на административното наказание от 800,00 лева на 500,00 (петстотин) лева.

В жалбата са изложени съображения за необоснованост и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди се, че съдът е negliжирал допуснатото нарушение на материалния закон – прилагане на несъответна на фактическото описание на нарушението правна квалификация по чл. 139, ал. 1, т. 2, предл. 1 от ЗДвП вр. чл. 5, ал. 1, т. 3, буква „д“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ, което е рефлектирало и върху неправилното определяне на санкцията, която е наложена на касатора, на основание чл. 177, ал. 3 от ЗДвП, вместо по чл. 53, ал. 1 от Закона за пътищата

(ЗП). Застъпено е становище, че приложима за установени нарушения на чл. 26, ал. 2 от ЗП е нормата на чл. 53, ал. 1 от ЗП, а не разпоредби на ЗДвП. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на обжалваното решение на СРС, както и за отмяна на НП, предмет на съдебен контрол. Претендират се разноски.

Ответникът – началник Отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, чрез процесуалния си представител – гл. юриск. Н. в подробно писмено становище по касационната жалба е изложил съображения за нейната неоснователност и недоказаност. Прави искане решението на СРС като валидно, допустимо и правилно да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София – град, XXIII - ти касационен състав, въз основа на приложените доказателства, релевираните касационни основания и становищата на страните, съобразно правомощията по чл. 218 от АПК, прие за установено:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е в предвидения в чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за решението е връчено на 01.11.2024 г., жалбата е подадена електронно на 15.11.2024 г. и е заведена с вх. № 367841), от процесуално легитимирано лице – пълномощник на санкционирания, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, Районният съд е анализирал информацията от приобщените, по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства и показанията на актосъставителя свид. А. А., служител на Агенция „Пътна инфраструктура“ (л. 46), и е приел за установено от фактическа страна:

На 20.06.2024 г. на път II-18, км. 33, в посока К. - Л., на 1 километър преди разклона за [улица], около 15,50 ч. служители на АПИ, сред които и актосъставителят – гл. инспектор А. А. извършили проверка на състав на пътно превозни средства с шест оси, включващ моторно превозно средство (МПС) с три оси марка „М.“, рег. [рег.номер на МПС] и ремарке също с три оси, рег. [рег.номер на МПС]. При извършеното замерване на габаритите на ППС с техническо средство - калибрована ролетка 1241/18 (50 м) е установено, че дължината на ППС – 20,30 м., надвишава с 1,55 м. максимално допустимата - 18,75 м., определена в чл. 5, ал. 1, т. 3, б. „д“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Водачът (касатор в настоящото производство) не представил изисканото разрешително или квитанция за платена пътна такса за движение на извънгабаритно ППС.

Тези констатации послужили като основание за издаване на Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 10157 от 20.06.2024 г. от свид. А.. Описаното нарушение е квалифицирано по чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗДвП вр. чл. 5, ал. 1, т. 3, б. „д“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Актът е връчен непосредствено след съставянето му и е подписан без възражения.

В деня следващ проверката, на 21.06.2024 г. в 15:34 часа е заплатена дължимата пътна такса за движение на извънгабаритното ППС, видно от представената Квитанция № 121012100030770 (л. 10).

Констатациите отразени в АУАН са послужили за издаване на обжалваното НП № 8753 от 18.07.2024 г., с което на основание чл. 177, ал. 3, т. 1, пр. 1 от ЗДвП, на водача – А. И. П. е наложено административно наказание Глоба в размер на 800,00 лева за извършено нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2, пред. 1 от ЗДвП вр. чл. 5, ал. 1, т. 3, б. „д“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Районният съд е положил дължимите усилия за събиране на относимите доказателства за изясняване на всички релевантни факти от значение за установяване на съставомерните елементи на вмененото във вина на санкционираното лице административно нарушение и е спазил процесуалните изисквания при оценката им.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Възприетите от съда фактически обстоятелства, въз основа на които са направени изводите относно приложението на материалния закон не се оспорват и от касатора. Спазването на формалните изисквания, визирани в нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН при съставяне на АУАН и издаване на НП, безспорно е гаранция за ефективно упражняване на правото на защита на санкционираното лице и обезпечава надлежния съдебния контрол в административно-наказателното производство при проверка на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение и приложената санкционна норма.

И според настоящия съдебен състав, административното нарушение е описано ясно и конкретно, приложени са съответни на отразените съставомерни признаци правила за поведение, нарушени от жалбоподателя

Контролните правомощия на органите, които са установили и санкционирали процесното административно нарушение са нормативно установени в чл. 167, ал. 3, изр. 2 и чл. 170 ЗДвП. Приложими, съгласно препращащата норма на чл. 189, ал. 14 ЗДвП, са и общите правила по чл. 37, ал. 1, б. „б“ и чл. 47, ал. 1, б. „а“ вр. с ал. 2 ЗАНН. В този смисъл са представени заповеди на председателя на Управителния съвет на АПИ № РД-11-246/31.03.2022 г. и № РД-11-247/31.03.2022 г. (л. 28 и л. 29 от НАХД № 11805/2024 г.), с които са възложени правомощия на служителите извършили проверката, както и на административния орган, издал обжалваното наказателно постановление – началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“.

Не е допуснато нарушение на материалния закон. Приложена е съответната на фактическото описание на административното нарушение правна квалификация по чл. 139, ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗДвП вр. чл. 5, ал. 1, т. 3, буква „д“ от Наредба № 11 от 03.07.2001 на МРРБ. Безспорно е установено, че габаритите на управлявания от касатора към момента на проверката състав на ПС отговарят на критериите по чл. 2 вр. § 1, т. 1 от ДР на Наредба № 11/2001 г. - превишават максимално допустимите норми, определени в Раздел II на Наредба № 11/2001 г. Не е представен и документ за платена такса по чл. 14, ал. 3, пр. 1 от Наредбата.

Неоснователни са възраженията в жалбата, че установеното нарушение е следвало да бъде санкционирано по чл. 53 от ЗП, доколкото осъществява състава по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП. Посочената разпоредба предвижда забрана за движение на извънгабаритни и тежки ППС без съответно разрешение при осъществяване на дейности за специално ползване на пътищата. Понятието „специалното ползване на пътищата“ е дефинирано в т. 8, § 1 от ДР на ЗП - използване на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица. Разрешението за движение на извънгабаритни и тежки ППС, което се изисква, съгласно чл. 26 от ЗП, се издава по установения ред в Раздел IV на Наредба № 11/2001 г. и е различно от разрешителните, издавани съгласно чл.

177, ал. 3 ЗДвП. В настоящия казус констатираното нарушение не касае извършен превоз на тежък или извънгабаритен товар при условията на специално ползване на пътищата (§1, т. 8 ДР ЗП), а установено движение на състав от ПС, който надвишава единствено максимално допустимата дължина от 18.75 м. Специалните правила, които следва да бъдат спазени при управление на ППС с размери, маса или натоварване на оси, надвишаващи допустимите норми са определени в издадената на основание чл. 177, ал. 3 от ЗДвП, Наредба № 11/2001 г. от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Законосъобразно и обосновано в мотивите на обжалваното решение е прието, че липсата на установени данни за увреждане на пътната инфраструктура и/или за създадени предпоставки за възникване на пътни инциденти, засягащи безопасността на други участници в движението, макар и да не са достатъчни за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, следва да бъдат отчетени като смекчаващи обстоятелства, наред с незабавното изпълнение на задължението за внасяне на дължимата пътна такса, в деня следващ деня на проверката, въз основа на които за съответен на изискванията на чл. 27 от ЗАНН, е приет минималният предвиден размер на административната санкция – 500,00 лева.

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника, на основание чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 63в ЗАНН вр. чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София - град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4420 от 08.10.2024 г. постановено по НАХД № 11805/2024 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав.

ОСЪЖДА А. И. П., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 100 (сто) лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.